

Státní správa a samospráva

v oblasti životního prostředí

Diplomová práce

Ivana Řápková

Úvod

Již jako studentka Vysoké školy ekonomické jsem se zabývala otázkami souvisejícími s ochranou životního prostředí, i když ne z hlediska právního. Pocházím z tzv. pánevních okresů bývalého Severočeského (dnes už Ústeckého kraje), které vždy byly postiženy vlivy průmyslové výroby a exhalacemi průmyslových podniků a proto jsem si už tenkrát vybrala téma, které mohlo aspoň maličko přispět k poznání příčin a důsledků devastace životního prostředí na Chomutovsku a v jeho okolí. Nyní, kdy opět mám psát další diplomovou práci, bych se ráda k témuž tématu, i když z pohledu právního, vrátila.

Životní prostředí v Severních Čechách zůstává i dlouhou dobu po roce 1989 těžce postiženo důlní činností a vlivy průmyslové výroby. Neúspěšná privatizace sice postihla celou řadu podniků, které ukončily výrobu a činnost a mnohé z nich zkrachovaly (právníckou terminologií se nalézají v úpadku podle zákona č. 328/1991 Sb. v platném znění), vláda České republiky stanovila neprolomitelné limity těžby hnědého uhlí jak pro důlní organizace na Chomutovsku, tak i pro doly na Mostecku, mohutné elektrárny, o kterých jsem před několika lety psala jako o hlavních zdrojích znečištění ovzduší jsou v podstatě odsířeny a jako velký zdroj znečištění ovzduší přestávají postupně působit.

Přístupová jednání České republiky s Evropskými společenstvími vedou k tomu, že celá řada obcí vybudovala čistírny odpadních vod a program plynofikace vedl k tomu, že výrazně ubylo lokálních topenišť a vstup České republiky do